

Szaturnusz

Tolnai Ottónak,
nyolcvanadik születésnapjára

zuhanunk mind
azt mondják
Ottó bácsi
hogy zuhanunk
mind a végtelenbe
a Nap a bolygók a holdak
azt mondják
a gravitáció hiánya pont
a zuhanás miatt van
ha űrhajósokat
képeznek ki és
súlytalanságba akarják
hajítani őket
egy repülővel magasra repülnek
majd zuhanni kezdenek
akkor lebeg a repülő belsejében
az ember
megszűnik a gravitáció

zuhanunk mind
Ottó bácsi
zuhan a Nap
a csillagok
ki tudja hová hullik alá
ez az univerzum
ki tudja mi lesz
ennek a zuhanásnak a végén
az arabok szerint
mély a pokol
ha az embert behajítják
hetven évig zuhan
míg eléri az alját
és mégis
zuhan az univerzum
de melyik irányba?
az összes csillagjával

*bolygókkal
a Földdel
ami meg
kapaszkodik az emberekbe*

*zuhanunk hát mi is a földdel
Ottó bácsi
valahol ez félelmetes
ha az ember hetven évig zuhan
talán leér az aljáig
vagy épp az aljától indulva
kijut a fényre
nyolcanévesen
az ember már
biztos a fényre ért
ha nézem az arcát
fénylik bizony*

*Tolnai Ottó-estek után
ha nézem magát
Ottó bácsi
nekem mindig a Szaturnusz jut eszembe
mert egy terem bármelyik pontján is áll
mindig egy gyűrű veszi körül
magát mindig
körüllálik az emberek
sokszor ugyanazok az emberek
sokszor nagyon szorosan
nehéz odaférni a fényhez
pedig ha adnának helyet
akkor én megkérdezném
hogyan milyen volt
kizuhanni a fényre
felérni az aljától
nyolcvan év alatt már
biztosan kijutott
és gravitáció ide vagy oda
már biztos nem zuhan
látni a szemén
ha a gyűrűn keresztül néz
az ember
milyen lehet
Ottó bácsi
a fényben lebegni
és abbahagyni
a zuhanást?*